

Kaks ma pannen paikale, omma isfale ja omma pisisukse wennale.

Jürri. Mitümmal! Mitümmal! pai Mia! ellaks so omma weel, siis peaks tein- ma ka üht ossa sama, agga ma woin kül temma ossa wotta, aitümmal!

Mia. Jah! wist! pai Jürrikennne! ma mõtlesin kül ka sedda, agga ta on sur- nud. Woiksin ma tedda ülles ärratada, heamelega tahhaksin ma kolm päwa sö- matta ja jomatta olla. Oh! mo armas emma!

Jürri. Ärra nutta mitte Miakenne! Ennä! mis kennad sured semed ouna sees on! ons sulle ka monningad?

Mia. Kaks tükki!

Jürri. Anna mulle pai Mia! puis- tame teised ka wälja!

Mia. Säh! mis sa nendega tahhad tehha

Jürry. Mis muud, ma pannen neid seia mo pisisukse aeda mahha, siis kaswa-

wad nemmad sureks ouna puuks ülles, ja kandwad mulle ka eddespidi nisuggused su- red ounad, ja kül hull, siis ma annen sulle ükskord jälle ounad, kui nemmad on küp- seks sanud.

Mia. Jah! wist! se on tõssi!

Lapsed wõtsid kätte, ja teggid ouna se- met mahha. Teisel kewwadel tousid nem- mad ülles, ja kaswasid kennaste. Jürri isfa näggi need nored ouna puud, ja kitis omma poega wägga. Poisikenne wastas: armas taatikenne, kui se üks nisuggune kenna ja suur assi on, mis ma mängides teggin, miks pärrast ey olle sinna sedda mitte ammo jubba teinud, siis saaks jo meile nüüd kül ouna puud olla? Jesa õh- kas ja ütles: olleksin minna lapse põlwest ni tarf olnud, siis olleks se nenda; agga ma mängisin teist wisi. Kui ma wanne- maks sain, siis ma murretsefin agga tubbaka eest. Wimaks ma sain perremehheks, noh! siis olli, tõ ja murre muidogi kül, ja ma